

Před deseti lety, kdy jsme se potkali poprvé, se o něm v určitých kruzích vědělo, že je extrémně vtipný a že dělá dobré vlastní věci. Nutno podotknout, že ty zmíněné kruhy tenkrát nebyly z nejšířších. Dnes tu přede mnou stojí **Arnošt Frauenberg**, který se podílel na televizním Silvestru a kterého si Vlasta Redl vybral jako člověka a umělce, s nímž se mu chce na pódiu trávit společný čas. Arnošt je pořád Arnošt a z ničeho z výše řečeného se, naštěstí, neposral. I proto jsem rád, že si spolu můžeme povídat stejně otevřeně jako dříve a že se nemusím bát se na cokoli zeptat a zajet i tam, kam „se nesmí“.

1) Jak to, co jsem o tobě teď řekl, vnímáš? Klidně se rozpovídej, čas mám...

Hele, řekl jsi to moc pěkně, ale já teď zrovna štípu dříví na zimu. Taky musím se psem do lesa, dětem dát najíst a uvařit kafe ženě. Takže stručně: jasně, že s Vlastou trávím rád čas na podiu i v šatně. Užívám si to. Je to vysoká škola. Nicméně, teď aktuálně vyřáším na svoji malou šňůru, po delší době sám za sebe. To je znamení, že se sám sobě, jako písničkáři, hodlám zase víc věnovat. Už se na to těším. No vidíš, ještě musím udělat události na Na stojáka a prostříhat stromky. No, a hlavně připravuji první ročník HUMORFESTU. Splním si sen. Open air, tři dny smíchu, humoru a trochu muziky, jako kořeníčko. Tři scény v krásném areálu. Legendy, One man show, Stand up comedy, Slam poetry, improvizace, divadlo, muzika, dětská vystoupení atd. Začínáme příští rok, začátkem července. Jména si zatím nechám pro sebe. No, a od září by měl běžet na Streamu skečový pořad, který dělám s hercem a muzikantem Vojtou Záveským. Takže asi tak.

2) Aby toho pozitivního nebylo málo, byl jsi, už jako dost oblíbený komik z pořadu HBO "Na stojáka", vybrán do dvou celovečerních filmů... Je pro tebe herectví adrenalin, poslání, holá zábava, obživa nebo...? A cítíš se před kamerou stejně dobře jako na jevišti, nebo se to v tobě pere a odtrémovaný a přirozený Arnošt ještě nevylezl?

Ve filmu Jako nikdy to bylo jen pár obrazů, ale zároveň velká zkušenost. Jsem rád, že jsem trochu mohl být u zrodu tak kvalitního filmu. Včera jsme dotočili film Musíme se sejít. Tam mám jednu z hlavních rolí a hrozně nás to bavilo. Letní komedie o partě čtyřicátníků, co si vyrazili na kola. Mám tam krásnou roli úředníka, který jezdí na skládačce a má přezdívku Pupík. Bude to vtipný a akční. Do kin to půjde příští rok na jaře. No, a krom toho k tomu filmu dělám muziku a to je velká výzva. To herectví je jinak pro mě všechno to, co jsi vyjmenoval. Před kamerou ale trému nemám, nějak mě to spíš uklidňuje. To je zajímavé, nervóznější bývám před publikem. Adrenalin je to každopádně. Obzvlášť, když máš třeba na kole skočit ze skály do rybníku. No, ale ten Belmondo se taky nenechal zastupovat kaskadérama, takže ... 🍌

3) Už bylo řečeno, že Vlasta Redl, vzor mnoha folkových (a nejen folkových) hudebníků a textařů si tě (spolu s písničkářem Montym) vybral do svého pořadu, se kterým objíždíte republiku... Co pro tebe znamená setkání a spolupráce s lidmi, jako je zmíněný Vlasta, Jiří Schmitzer apod. Necháš se jimi ovlivnit, nasměrovat se, nejen po umělecké stránce, jinak?

Já myslím, že si ty vlivy podprahově ukládáme do sebe celý život. Je pak otázkou sebereflexe, jak je využít, co si z toho vzít dobrého a přitom nekopírovat. Pokud se potkáš s inspirativní osobností, někam by tě to posunout mělo. Ten směr ale, ten musí být jen tvůj. A když máš to štěstí, že můžeš pracovat s někým, kdo svoje řemeslo fakt zvládá, musíš se koukat a učit a využít tu příležitost. Hlavně je ovšem třeba si to všechno užít.

4) Z tvých vyprávění vím, že kdyby chtěl někdo někdy frázi - klišé obřích rozměrů – „jednou jsi dole, jednou nahoře“ znázornit formou sochy, mohl bys stát předlohou... Myslíš si, že bys psal tak dobře, kdybys měl život tak nějak v rovině?

A kdo říká, že píšu dobře? Na to není měřítko. Dřív mě to asi ovlivňovalo, ale teď píšu tak, že si vyberu téma a pak dlouho přemýšlím. Jak se toho chytit, kudy se na to podívat. Není to ovlivněné tím, co zrovna prožívám. Cíleně si to vyberu. Napsal jsem kdysi Srebrenicu, jednu z nejsilnějších věcí, která ze mě kdy vypadla, deset let po konfliktu. A taky jsem před rokem a půl napsal Defibrilátor a za pár měsíců jsem dostal malej infarkt. A Duklu? Nebyl jsem dvacet let na fotbale. Takže jak bych psal, kdybych měl život v rovině, na to ti v tomhle svém životě neodpovím. Nějak tuším, že ta rovina by mě unudila. Je to jako bys jel na hory do Holandska.

5) Říká se, že lidé, kteří mají dar tvořit, jsou často na hraně života „tam za plotem“... Ty jsi i přes prokázaný talent zůstal praktikem. Nebo se mi to tak jen jeví?

Taky mám to svoje místo „tam za plotem“, ale chodím tam jen na návštěvy a chodím tam zásadně sám. A pak, když se vrátím, jsem praktik. To je ale blbá odpověď. No, on by taky těžko někdo odpověděl: „Jasně kámo, jsem fakt úplně mimo.“

6) Znáš pár lidí, kteří tě už několik let přesvědčují, že čas desek možná brzy skončí a ty

Napsal uživatel Kuba Horák
Úterý, 02 Zář 2014 23:02

máš v záloze materiál, jehož kvalita se rovná (tedy dle mého vkusu) největším folkovým hvězdám osmdesátých let... Jak říká jeden klient Domova, kde pracuju: „Bude?“

Bude, fakt že jo. Do roka a do dne!! Když budu živ a zdrav. Mám materiál, vím co a jak, jen se mi nechce do studia. Já dělám ve studiu nerad. Anebo je to jen výmluva, která má zakrýt strach z toho, že to poseru. Že to neudělám dobře, že ty písně nepošlu do světa tak, jak by si to zasloužily. Vyber si.

7) Víš, o čem bude příští píseň nebo scénka? Hodíš do placu pár veršů, co nikdy nikdo nečetl nebo neslyšel?

Básničky už teď skoro nepíšu. Pracuju ale třeba na jedny scénce, hodně citlivý téma, ale jestli se to podaří ... Hitler v pionýrském kroji. Maximální kumulace zla do jedné postavy. Bude to vtipný.

Měj se a dík, pičo 🍷

Není za co, starý skaute.